

NYTT FRA

normisjon

ROGALAND



nr. 3-2024



Gode forvaltere



THOMAS THESEN - regionleder
thomas.thesen@normisjon.no

Forbruker eller forvalter

Barn lærer raskt å si «mitt». På gulvet, blant alle lekene, kan det være en utfordring å gi slipp på noe. Hva om jeg ikke får det tilbake? Er jeg villig til å ta sjansen på å dele eller gi noe videre, i håp om at det skal føre til noe bedre?

Tidligere regionleder Erik Rørtveit pleide å sitere et sitat han hadde hørt fra en foreleser: «Ikke la deg lure til å bli en forbruker, når du er kalt til å være en forvalter.» Gud skapte mennesket i sitt bilde, og satte oss på denne jorden for å forvalte den etter Hans vilje. I dag er vi nok mer opptatt av å forbruke enn å forvalte.

Hvem sine ressurser er det vi disponerer? Er det mitt, eller tilhører alt egentlig Gud? Hvis det tilhører meg, må jeg vel kunne gjøre hva jeg vil med det? Hvis det tilhører Gud, må jeg lytte til hans stemme for å forstå hvordan jeg skal forvalte det. Gud er den allmektige, himmelens og jordens skaper.

Men for oss er det én Gud, vår Far.
Alt er fra ham, og til ham er vi skapt.
Og det er én Herre, Jesus Kristus.
Alt er til ved ham, og ved ham lever vi.
(1.Kor 8:6, NB24)

Penger synes jeg er krevende å forvalte. I en kultur preget av materialisme og individualisme, blir jeg ofte utfordret når det gjelder pengebruk. Det er enkelt å rettferdiggjøre eget forbruk. «Jeg fortjener det», «andre er verre enn meg», eller «ikke vær lovisk». Spørsmålet er ikke hvor mye penger jeg kan bruke eller ikke. Spørsmålet går dypere. Hvem tjener jeg? Jesus er tydelig på jeg kan ikke tjene både Herren og mammon. Jeg vil tjene Herren med alt jeg er og alt jeg har, inkludert pengene mine. Jeg tror virkelig dette er en bedre vei for oss mennesker.

Husk, vi er kalt til å være forvaltere, ikke forbrukere!

Thomas Thesen

Forvaltning er kjærlighet i praksis

I følge store norske leksikon er forvaltning «en betegnelse på å ta vare på, benytte eller administrere ulike egenskaper, ressurser eller goder som sitt talent, sin egen eller andres arbeidskraft, eiendom eller formue, eller fellesverdier som natur, miljø, kunnskaper, tradisjoner og kultur». De som er bibelkyndige tenker kanskje på lignelsen om talentene, og på at det å forvalte er et stort ansvar som også handler om å investere ressurser slik at verdien øker og blir til glede for mange. Eller som pastor Bård Boye sier: «Forvaltning er kjærlighet i praksis»!

Da Norkirken Strand startet opp for snart 3 år siden hadde de forvaltning høyt på agendaen, og snakket mye om dette både på gudstjenester og ledersamlinger. Det var naturlig nok viktig å få etablert en givertjeneste slik at menigheten hadde økonomisk bærekraft. Men det var også viktig å oppmuntre til å investere tid og krefter, bruke sine talenter i menighetens arbeid. Og menigheten har hatt en stabil givertjeneste siden oppstart, og en god engasjert gruppe i tjeneste.

«En tenker gjerne først på forvaltning av penger, når en hører ordet forvaltning, men det handler om å forvalte både tid, gaver og talenter. Vi er skapt til å forvalte; Gud har gitt oss så mye, vi har en oppgave i å forvalte det som er gitt. Å være forvalter er en del av vår identitet» sier pastor i Norkirken Strand, Bård Boye. «Det handler om verdier. Vår dypeste verdi er kjærlighet. Og kjærlighet uten å bruke det vi har fått til beste for andre er jo bare tomme ord. Forvaltning er kjærlighet i praksis.»

Tiende

Bård forteller at de har snakket mye i styre og lederskap den siste tiden for å finne ut hvordan de kan snakke om dette med tiende og givertjeneste på en god måte i menigheten.

«Vi har snakket mye om dette med tiende, vi er jo en nystartet menighet med medlemmer som er vant til å forholde seg til givertjeneste og tiende på forskjellige måter. Men vi har blitt enige om at vi frimodig skal forkynde om tiende. Dette er bibelsk, Guds ordning var at tienden skulle gå til tempeltjenesten for at Guds nåde og sannhet skulle nå ut til folket. Men folk må selv velge hvor de vil gi, om de vil la den lokale menigheten forvalte hele tienden, eller om de vil dele



Pastor Bård Boye foran menigheten. Foto: Norkirken Strand sine Facebooksider.

opp og gi til ulike formål,» sier Bård. «Det er kanskje litt nytt for noen å investere i den lokale menigheten. Man er vant til å gi «ut». Men hvis vi ikke investerer i det lokale, vil det kunne få alvorlige konsekvenser på sikt. Derfor har vi et ønske at halvparten av tienden skal gå til den lokale menigheten.»

Han forteller videre om hvordan de selv har opplevd at det følger stor velsignelse med Guds ordninger, for eksempel da de jobbet gratis i skolelaget et år, og levde på gaver. En bonde kom og sa at de kunne få en dags gamle brød av han, en gang i uka. Dette takket de ja til, men trengte dermed en fryseboks for å oppbevare brødene i. Dagen etter på gudstjenesten kom det en mann og spurte om de trengte en fryseboks! Aldri har noen spurt om de trengte fryseboks etterpå.

En annen gang opplevde kona Mette at hun skulle gi en månedslønn til noen som skulle ut på misjonstur. De hadde ikke mer enn de trengte i utgangspunktet, men valgte å gi likevel. I etterkant fikk de omtrent samme beløp i en uventet arv.

«Måten vi bruker våre penger på er som en tilbedelse, vi kan rette den mot det materialistiske eller vi kan rette den mot Gud. Å gi er en god måte å avsette materialismen på,» sier pastor Bård.

Norkirken Strand

Styreleder Peder Egeland er enig i det Bård sier. Han forteller at menigheten som nå har rundt 100 medlemmer ønsker å styrke staben i den lokale menigheten, og engasjementet for misjon i utlandet. Derfor

ønsker de å være mer offensive når det gjelder å snakke om forvaltning av penger og ressurser. «Jeg tror det stemmer at det er en sammenheng mellom hvor en investerer pengene sine og hvor en ønsker å bruke tid og krefter. Vi ser at mange har et stort engasjement for misjonsprosjektet vårt i Albania. Mange bruker både penger, tid og krefter og feriedager til å reise dit for å arrangere sommerleirer, eller gi yrkesopplæring. Det er utrolig flott å se.»

Han forteller om en stabilt god givertjeneste siden oppstart, og at de er stolte av og glade for alt som allerede er i gang. Han forteller også at alle kollektene de tar opp på gudstjenestene går ut til andre. Samtidig har de et mål om å styrke staben, kanskje med en ungdomspastor, og utvide misjonsprosjektene. «Det å snakke mer åpent også om økonomi tror vi er veien å gå. Både i vennekretsen og i familiene. Vi har oppmuntret familier til å snakke med barna om hvordan vi forvalter pengene og ressursene, og verdien av å investere i Guds rikes arbeid.»

Det at Norkirken Strand er tilknyttet Normisjon blir også synlig i budsjettet, forteller styreleder Peder. «Vi er del av et fellesskap, og vi er glade for å stå sammen med resten av Normisjon i det store oppdraget. Dette driver seg heller ikke selv, og det har vært helt naturlig for oss at vi gir 10 % til organisasjonen vi er en del av. Det har vi nedfelt i våre statutter. Vi tenker det å gi tilbake til fellesskapet er en del av forvaltningsansvaret vårt.»

Line Marie Løge, line.marie.loge@normisjon.no

Å forvalte tid

Kjell Ove Hatlem tenker langsiktig om både tid og penger. For han er givertjeneste langt mer enn et månedlig trekk fra kontoen.

Kjell Ove Hatlem, du er en fast giver med et bredt perspektiv. Hvordan da?

- Det har vært naturlig fra jeg var ung å gi 10 % av månedslønnen min til Guds rike. Jeg tenker at dette tilhører Gud, og han velsigner at vi følger en slik praksis.

Men du har også en plan for å gi av din tid?

- Ja, i over 10 år har jeg valgt å redusere inntekts-givende arbeid til 80 % stilling. Slik får jeg frigjort 15-20 % til forskjellige tjenester og prosjekter. Inni-mellom blir det også litt tid til hobbyer, som fising.

Du har et stort hjerte for Cuba. Hvorfor er dette landet blitt så spesielt for deg?

- Vi reiste på en familieferie dit i 2005/06, og det satte i gang noen prosesser. Vi fikk oppleve et flott land med godt klima, flotte strender og «historisk sus», og vi snakket med mange spennende folk. Noen kristne vi møtte hadde kirke i en garasje i hovedstaden Havanna, og jeg ble rørt av vitnesbyrden deres, for de levde under vanskelige kår i et ateistisk diktatur.

Vi ble minnet om Jesaja 42, der det står om at «fjerne kyster venter på hans lære». Midt i det flotte og spennende, kjente jeg også på stor frustrasjon over alt som manglet av grunnleggende infrastruktur – det som ikke fungerte, og det de ikke hadde lov til å gjøre (men gjerne gjorde i skjul). Og jeg skjønnte hvor lite som i mange tilfeller skulle til for å forbedre situasjonen mange hakk. Et eksempel er at vi bodde noen dager privat ved ei flott strand i Grisebukta. Der var det fire mil til nærmeste bank og taxi, og ti mil til nærmeste minibank. Ganske upraktisk!

Dette oppholdet gjorde helt klart noe med deg!

- Ja, jeg fikk tanker om hvordan jeg kunne bruke det jeg selv hadde «i huset og hånda». Jeg hadde spansk-

kunnskaper etter å ha bodd sju år i Spania, og jeg hadde erfaring med å starte og drive nærings-virksomhet i ulike land.

Hva er din visjon for Cuba?

- Jeg ønsker å bidra både med «ånd og hånd» - det vil si både til å utbre evangeliet og til å hjelpe folk til å ha arbeid som kan gi dem en anstendig inntekt for seg og familien, og «bygge landet». Fra 2013 har jeg hatt et aktivt engasjement for Cuba. I flere menigheter har jeg deltatt i oppstart av noe som ligner på KRIK. Jeg har også fått være med på å dra i gang Agenda 1 på Cuba. Fra 2019 har jeg vært Normisjon sin land-ansvarlige for Cuba.

Men det stopper ikke der. Kjell Ove Hatlem har sørget for bidrag til det lokale næringsliv, og har tatt initiativ til hjelpesendinger med medisiner, mat og hygiene-artikler. Nylig handlet det om solcelleanlegg.

Hva med å trene ledere?

- På Cuba er det mange hierarkiske strukturer, både i samfunnet og i menighetene. Ofte har det vært vanskelig for lekfolk eller ungdom å slippe til. Men både i arbeidet som ligner KRIK og i Agenda1 har vi gitt ledertrening på mange plan. Vi viser en annen måte å lede på enn de er vant til. Det har gitt «vanlige» menighetsmedlemmer mye større fri-modighet til å vitne, be for folk og bidra med det de har «i huset og hånda», til andre i nabolagene sine.

Kan du peke på noe som har fått betydning i måten du tenker om å gi?

- Da Moses møtte Gud ved den brennende torne-busken (2. Mosebok kap. 3), fikk han høre at Gud er en Gud som ser nøden, hører skrikene og kjenner smerten til folket, og som stiger ned og kommer nær. Og Gud ville sende Moses for å bli en del av sitt svar. I dag ser, hører og kjenner Gud den krevende situasjo-



Kjell Ove Hatlem er en bevisst forvalter av tid og penger. Foto: Jens Meyer

nen på Cuba. Han stiger ned og han sender oss. Vi er Guds hender og føtter i dag. Det er Guds prosjekt, ikke mitt. Og han lover være med. Så blir spørsmålet mitt: «Hva gjør du på Cuba nå, Gud? Hva vil du jeg skal jeg være en del av?»

Ved din forvaltning av tid og penger har du vært med å legge til rette for utvikling og vekst, både i menighet og samfunn. Ser du resultater?

– Ta f.eks. pastor Yadira Quintana i Moravamenigheten i Guantánamo, som forteller at de har vokst fra 15 til 100 medlemmer på to år. De har brukt det de har lært på Agenda1-samlingene. Eller ungdommer i den lutherske kirka der som vitner om at

de kom til tro gjennom det KRIK-lignende arbeidet.

Det er også oppsiktsvekkende under regimet som styrer, at kirken blir anerkjent for å gjøre gode ting for land og folk. Landsdekkende TV viste nyhetsoppslag om hvordan en hjelpesending fra Norge ble mottatt gjennom den lutherske kirka i Santiago.

Det er sterkt, utfordrende og veldig berikende å høre hvordan kristne søsken på Cuba vitner om at «Herren er min hyrde, jeg mangler ikke noe» (Salme 23,1), og se livene de lever i sin krevende hverdag. Tenk å være en del av dette! Avslutter Kjell Ove Hatlem.

Inge Morten Paulsen, imp@normisjon.no



Unge som gir

Det spørres vel litt hva man mener med å gi. Handler det om penger, er jeg litt usikker på hvor mange jeg kjenner. «Snakk med Magnus!» - sa noen...

Jeg har aldri vært en som gir særlig mye i kollekt. En gang iblant har jeg gitt litt, men aldri noe fast. Jeg har sjelden kjent på dårlig samvittighet eller lignende med tanke på dette. For jeg har på den annen side brukt såpass mye tid og penger på ungdommer. Dette ble spesielt tydelig for meg da Norge stengte ned under pandemien for noen år siden. Jeg har aldri vært rikere enn våren 2020, det fantes jo ingen å spandere på. Jeg har altså gitt enormt med tid og penger, i form av å være gavmild, raus og spandabel. Det er mitt utgangspunkt. Sånn sett kjenner jeg nok unge mennesker med omtrent den samme filosofien. Også har jeg lurt på fra tid til annen - om det er godt nok? Sånn rent

teologisk - holder det? Med dette som utgangspunkt endte jeg altså med å sette meg ned med Magnus.

Magnus 16 år

Magnus er 16 år. Han er en av de ungdommene som gjennom noen år har fått mye av min og andre ungdomslederes tid. En god del kebaber og lignende har det også kommet i hans retning. «Da jeg var 13 år fikk jeg jobb som avløser på en bondegård,» forteller han.

Fy søren for en opplevelse det var å plutselig få alle

de pengene. Det var selvfølgelig enormt fristende å bruke alt sammen på de tingene jeg hadde aller mest lyst på. Samtidig hadde jeg på omtrent samme tiden lest en del i bibelen om faren med å la pengene styre, eller ved å verdsette dem for mye. Dette gjorde meg obs på at penger fort kunne bli en avgud.

Tiende

Samtidig med dette drøste jeg en del med en pastor om det å bygge vaner, og ut fra det bestemte jeg meg for å begynne å gi bort 10 % av det jeg tjente. Det satt langt inne til å begynne med, men jeg tror at ettersom det i begynnelsen ikke var snakk om så veldig mye så gjorde dette det lettere.

Samtidig tror jeg at dersom man skal ha suksess med å bygge en vane, forutsatt at vi her snakker om en god vane, hjelper det veldig på motivasjonen å oppleve at det man gjør betyr noe. Sånn sett handler ikke dette bare om å gi penger i kollekt.

Det varierer hvor Magnus gir sine 10 %, noe blir gitt i kollekt her og der. Andre ganger treffer han andre som helt spesifikt trenger noe. Eller andre ganger handler det kanskje mer om tiden, enn pengene. «Jeg ber over det, så handler jeg ut fra det jeg kjenner Gud sier at jeg skal gjøre.»

Magnus har begynt å dele sine erfaringer rundt det å gi, og rundt seg har han etter hvert flere som er

opptatt av det samme.

Rause disipler

Jeg, for min egen del går ganske inspirert fra samtalen med Magnus. Mulig jeg skal jobbe litt med forholdet mitt til penger. Kanskje er jeg litt for glad i dem. Samtidig kjenner jeg meg igjen i dette med å få bety noe. Jeg liker å spandere, det gir meg noe å få lov å gjøre andre glad. Da jeg som nevnt over ble enormt godt bemedlet gjennom å sitte hjemme uten å ha noen å spandere på under pandemien, kjente jeg heller ikke på særlig mye glede over dette.

Jeg kjenner igjen mye av de samme mekanismene når jeg jobber med unge ledere og disippelskap. I den sammenheng ser vi også at mye handler om å få oppleve å bety noe for andre. Når en ungdom får denne opplevelsen, skjer det noe.

Og at de får de opplevelsene, skal man ikke se smått på. Her og nå er nok ungdommer mer eller mindre en utgift for de fleste organisasjoner og menigheter. Men jeg tør påstå at en som blir møtt med gavmildhet og raushet, tidlig lærer seg å gi dette videre. På mange måter blir det en stor ressurs både på den ene og andre måten lenger fremme.

Arne Klinkenberg Solheim, arne.solheim@normisjon.no





Giverglede

Gud er raus. «All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra ham som er himmelysenes Far.» Alt som er godt i våre liv, kan vi egentlig takke Gud for. Han har velsigna oss rikelig til ånd, sjel og kropp - fordi han elsker oss.

Vår utfordring er at vi kan ta det for gitt. Og da slutter vi gjerne å glede oss over det og takke Han for det. Og så blir vi ikke fornøyd før vi får mer. Kanskje vi blir smitta av havesyken – eller ha-mer-syken, som det egentlig står. Til og med frelsen kan fort bli sjølsagt for oss. Den som er det minst sjølsagte av alt.

Overflod til all god gjerning

«Den som sår sparsomt, skal høste sparsomt, og den som sår med velsignelse, skal høste med velsignelse. Enhver skal gi det han har bestemt seg for i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. For Gud elsker en glad giver. Og Gud makter å gi dere all sin gave i rikt mål, så dere alltid og under alle forhold har nok

av alt, ja, har overflod til all god gjerning.» (2.Kor.9,6-8)

Gud vil at vi skal ha «nok» til det vi trenger. Når Gud har gitt oss mer enn «nok», så er det med tanke på all god gjerning. Når han har gitt oss «overflod», så er det for at det skal «flyte over» til andre. Ære Gud og velsigne andre. Bli det gode gjerninger av vår overflod? Giverglede og tro forvaltning er et godt alternativ til ha-mer-syke.

Gud har satt oss til å forvalte alt det gode han har gitt: Skaperverket, materielle goder, penger, tid, personlig utrustning, Åndens frukt...

Det vi sier er vårt, er egentlig Guds. «Alt hører Herren

til.» Og så har han gitt oss det til forvaltning. Gud vil gjerne smitte oss med sin godhet og giverglede.



Svein Høysæter har skrevet ei god bok om dette: **Giverglede - 30 dagers Bibelvandring**. Den anbefaler vi. Her har vi klippet fra innledningen i boka:

Rause mennesker

«Har du noen gang møtt mennesker som er oppriktig rause, og som har sin glede i å være det og å gjøre det? Det har jeg. Det gjør inntrykk, og det vekker samtidig min nysgjerrighet på hva det er som er hemmeligheten til de glade og rause menneskene. Hva eller hvem er det som former deres liv?

Denne erfaringen står i en krevende kontrast til den økonomiske utfordringen som organisasjoner og fellesskap står overfor. Vi, som vil gi Jesus til nye generasjoner og folkeslag, opplever at vi begrenses av økonomi og stadig strammere budsjett. Hvorfor er det slik? Og hvordan kan vi løse problemet?

Det er sikkert mange måter å gjøre det på, men jeg tror at vi kan ikke ha fokus på pengene i seg selv. De glade og rause menneskene som jeg har møtt, har en dypt forankret hemmelighet...

De har festet blikket et annet sted, og vi må gjøre det samme. Det handler ikke om penger. Det handler om andre grunnleggende sider ved den kristne tro. Dette er en bok om gleden ved å gi, det er ikke en bok om økonomi...

Skattejakt

I Bibelen finner vi ca. 2350 referanser til penger, eiendom, og det å ha evighetsperspektiv på sin forvaltning. Kanskje er det omfattende bibelmaterialet i seg selv et hint om behovet for å gå et stykke vei

sammen for å utforske dette mer... Denne boken gir noen antydninger om hvor det kan være lurt å grave etter skatter. Men: gravingen må du gjøre selv!

Hvis du graver i dette, kan du finne det nådige grunnvannet, som er fra Gud.

Da tror jeg at du finner

- ikke mer trelldom, men mer frihet.
- ikke mer bekymring, men heller større trygghet.
- ikke flere tyngende forpliktelser, men boblende glede og takknemlighet.
- ikke mer feilfokusert hverdag, men et liv med mening og betydning.

Hvis du graver i dette, da ber jeg om, at du også finner noe som er Guds hilsen til akkurat bare deg. Skatter som er skjult i mørket, men klare til å hentes frem som velsignelser i livet.

Slå følge med barnet

Har du noen gang fått selvplukkede blomster fra et barn? Det er en stor begivenhet, i hvert fall for barnet. Vi ser et forventningsfullt blikk og mest av alt ser vi gleden over å gi videre. Gleden over å uttrykke at jeg er glad i deg, og her er blomster som forteller akkurat det.

Min 3 år gamle datter var med meg på et nasjonalt styremøte. Jeg hadde sagt til henne på forhånd at dette var et møte der far og de voksne skulle prate, og at hun derfor måtte leke med seg selv. Jeg utstyrte henne med sukkerfri! drops slik at kombinasjonen av styremøte og en 3-åring skulle forløpe greit.

Etter en stund begynte hun å gå stille rundt til hver av de 15 styremedlemmene. Møysommelig og stille gav hun hver av dem en drops. Stemningen på styremøtet endret seg. Hun satte en annen dagsorden midt i styremøtets dagsorden. En etter en oppdaget de 3-åringen som velsignet dem med det hun hadde.

I etterkant var det flere av oss som tenkte det samme: Delerunden hennes rundt styrebordet handlet egentlig ikke om dropsen. Den handlet om hennes giverglede. Og i denne gleden var det et oppriktig ønske om å dele. Og der var også en ubekymret tro på at der var nok drops til alle.

Det ble viktig påminnelse for oss om at et barn lettere finner veien inn i Guds rike enn vi voksne gjør. Kan vi våge å la barnet gå foran oss når vi skal se nærmere på hva Bibelen sier om å det å gi og gleden ved å gjøre det?»

Roar Flacké, roar.flacke@normisjon.no



Elevene følger nøye med når Hans Høie lærer dem kart og kompass. Foto: Siv Camilla Ottesen

Leirskole på Horve

Til glede for både barn og voksne er vi sakte, men sikkert i gang med leirskoletilbud på Horve. På bildet ser vi Hans Høie undervise om kart og kompass. Etterpå ble kunnskapen brukt på kanotur. Det var mer enn et barn som gråt noen modige tårer før første tur ut i kano. Men med trygge voksne som hjelp og støttet gikk det mye bedre enn de først hadde fryktet. Etter noen runder på vannet var det noen av de mest bekymra barna som sang og plystret. Det er

fantastisk å kunne bidra til opplevelser med både mening og mestring.

Drømmen vår er at vi i fremtiden skal kunne tilby mer innhold til både konfirmantleirer, barneleirer, familieleirer og leirskoler. Naturen rundt Horve ligger nydelig til rette for masse flotte opplevelser for små og store.

Siv Camilla Ottesen, siv.camilla.ottesen@normisjon.no

Varemerket

Gjenbruk er kommet for å bli. «Gjenbruken» er et ord som burde fått plass i ordboka, ordet som brukes om bruktbutikker uavhengig av deres tilhørighet. Men gjenbruk er mer enn bare butikk, langt mer enn hva vi tror det er.

Selv kunne jeg lett si at jeg ikke driver med gjenbruk, men når jeg ser rundt i mitt eget hjem, har jeg mange bruktfunn fra Finn.no, og er flittig bruker av gjenbruksappen Tise. Nylig besøkte jeg en gjenbruksbutikk i området. Jeg skulle lage et etasjefat og på «gjenbruken» fant jeg akkurat det jeg lette etter. Resultatet ble langt bedre enn jeg hadde sett for meg, mitt kreative jeg fikk en skikkelig boost gjennom skapergleden.

Da min datter fikk valget mellom å arve min eller mormors bunad og valget falt på min, ble det fort bestemt at min mor og jeg skulle lage festdrakt til meg. På «gjenbruken» fant jeg rosa gardiner som ble til bluse, og beltet ble redesignet av en gammel løper. Gjennom prosjektet fikk vi utløp for kreativitet, skaperglede og mestring, et nå synlig godt minne som jeg kan bære i årene som kommer.

I Galleri-butikken i Sandnes, ble jeg møtt med et «heil!» i det jeg kom inn døra. Siden Torhild ble pensjonist for 10 år siden, har hun vært å finne i gjen-

bruksbutikken 1 dag i uken. Hun hadde ingen butikk-erfaring, for ifølge Torhild er ikke det nødvendig. Viktigere er det å være utadventt og glad i folk, for å jobbe i butikk er sosialt.

Midt i sentrum av Vigrestad åpnet vi vår nyeste gjenbruksbutikk. Det var lang kø foran kassen på åpningsdagen, gjengen iført blå Normisjon t-skjorter hadde en travel første dag på jobb. Etter åpningen var det ei som kom innom butikken og sa at butikken var det beste som hadde skjedd på Vigrestad i år. Og da er «gjenbruken» noe mer enn butikk, for på samme måte som jeg blir møtt i Sandnes er dette varemerket også på Vigrestad. Hver lørdag serveres grøt i den romslige sofakroken. Folk kommer da, ikke nødvendigvis for grøten, men fordi de inviteres inn i noe. Noe som egentlig ikke kan beskrives før du har erfart det selv.

Jeg tror gjenbruk er kommet for å bli. Gjenbruk for de på skattejakt, for de kreative sjelene, for de som ønsker et fellesskap, som trenger noen som ser og byr på kaffe, en arbeidsplass, et sted å tjene. Ringvirkningene er mange, og når langt ut. Helt til verdens ender. Dette er misjon i praksis.

Vil du bli med, kom innom!

Tone Julseth Ydstebø, tonej@normisjon.no

En fin gjeng frivillige på den nyåpnede gjenbruksbutikken på Vigrestad. Foto: Tone Julseth Ydstebø



Trenger vi regionen?

«Trenger vi regionene?» stilles som spørsmål. Det er jo på grasrota det skjer, i de lokale fellesskapene, menighetene og skolene. Det internasjonale arbeidet er det hovedkontoret som har ansvaret for. Hvorfor regionen?

Jeg mener det er et viktig spørsmål å stille. Hvis ikke, står vi i fare for å bevare gamle ordninger og strukturer som ikke lenger er hensiktsmessige. Nå mener jeg det er behov for et ledd som er mellom det lokale fellesskapet og hovedkontoret. Om det skal se ut som i dag vet jeg ikke, men det er behov for et ledd med funksjon og kompetanse som beriker de lokale fellesskapene.

Jeg skal ikke ta hele historien om hva som har vært regionens funksjon tidligere, men den er endret og

vil komme til å endre seg fremover. Jeg vil nevne noen punkter som vil være fornuftige å ha på et regionalt nivå.

Leir

Leir er et utrolig godt verktøy for å utruste unge ledere, bygge fellesskap, og nå nye mennesker med evangeliet. Andreas Bjørntvedt, pastor i Fredheim i Sandnes, har skrevet en doktorgrad om hvem og hva som har hatt påvirkning på unge voksnes tro. Undersøkelsen viser at den viktigste personen for dette har vært mor, men på andreplass kommer leirarbeidet.

I regionen har vi tre fantastiske leirsteder. Hvert år er det tusenvis av barn, unge og voksne som reiser på leir i en eller annen form. Det er steder som lokale

«Det lekker! Vi trenger alle mann for å tette, og fylle opp.»



menigheter, konfirmanter, skoler og andre har behov for inn i deres lokale arbeid. Vi legger til rette for opplevelser og erfaringer som forandrer liv.

Et leirsted kan ikke eies og drives av et lokalt fellesskap. Et leirsted er en funksjon som best ivaretas av en regional støtte. Det handler om kapasitet, og ikke minst erfaringen vi har gjort oss gjennom 60 år med leirsteder.

Ledertrening

De fleste lokale fellesskapene driver med en eller annen form for ledertrening. Samtidig får vi tilbakemelding på at det er vanskelig å sette av tid og ressurser til ledertrening. Regionen har gjennom flere tiår drevet med ledertrening, både i leirarbeidet og lokalt. Erfaringene er at å samle flere fra ulike steder gjør ledertreningen kjekkere og bedre. Ledertreningen i leirarbeidet er en unik mulighet å gi unge ledere praksis. Et trygt sted å prøve seg på nye oppgaver, og hvor det er egne ledere som følger opp de nye lederne.

Gjenbruksbutikker

De siste årene har gjenbruksbutikker blitt veldig populært. Det er fornuftig i forhold til miljø og penger, men også fordi fellesskapet som skapes mellom medarbeiderne er viktig. Gjenbruksbutikker bidrar også økonomisk til Normisjon sitt arbeid, så dette er noe vi ønsker å se mer av i årene fremover. I mars startet den tredje Galleri Normisjon-butikken i Rogaland på Vigrestad. Det er flott å se engasjementet blant gjengen, og vi ser det har en stor betydning for de som jobber der, og for kundene.

Butikker er også en oppgave som er fornuftig å ha en regional koordinering på. Vi kan ikke ha ansatte som jobber i butikkene, men vi kan legge til rette for at de frivillige medarbeiderne i butikkene har gode rammer, både sosialt og faglig.

Misjon

Gjennom Normisjon samarbeider vi med flere menigheter og organisasjoner i andre land. Vi får være med på Guds misjon, og vi vil stadig bevege oss utover til nye folkeslag. Internasjonal misjon er ikke bare noe som skjer på hovedkontoret. I regionen har vi, sammen med IMI-kirken, tatt ansvar for Normisjon

sitt arbeid i Kambodsja. Vi sender folk for å gjøre Agenda1 i land som Aserbajdsjan, Bangladesh, Cuba, Mali og andre land. Fremover blir det viktig for oss å legge til rette for at unge mennesker kan reise på team til andre land. Jeg mener vi trenger et regionalt ledd som kan styrke dette arbeidet.

Penger

Nå har jeg nevnt noen viktige punkter for regionen fremover. Trenger vi en region for å gjøre dette? Jeg mener det. Ikke først og fremst regionen som geografisk enhet, men som en enhet med kunnskap og kompetanse.

Dette arbeidet koster penger. Regionen står foran store økonomiske utfordringer. Driftsresultatet vårt er rødt, og vi trenger å øke inntektene. Noen gleder seg over en lønnsvekst på over 5% i år. For oss i regionen betyr det økte lønnskostnader på 5-600.000. Pluss på det samme etter veksten i 2023, så skjønner du at vi trenger å justere givertjenesten og gavene. Hvis ikke, kan vi ikke ha alle de oppgavene og funksjonene som vi mener en region bør ha.

Vi takker for alle som er med og gir, og spør samtidig frimodig om du har mulighet for å justere givertjenesten. Er du ikke allerede med som giver? Da kan du scanne QR-koden og bli med som giver.

Thomas Thesen, thomas.thesen@normisjon.no





Vår tjeneste

Jeg og Gud - nei, dette ble visst feil, det må være Gud og jeg - som er riktig?

Gud er allmektig og hellig, og det høres nesten blasfemisk ut å si «Gud og meg!» Kan jeg si det slik? Kan jeg sette meg selv ved siden av den allmektige Gud slik? Ja, eier vi troen på Jesus Kristus har vi fått barnekår og anledning til å si kjære far. Rom 8, 15-17. Så utrolig! Det laveste og mest ynkelige menneske i denne verdens øyne skal en gang få sitte til bords med Kongen, skaperen av himmel og jord. Gud lengter etter å få samfunn med deg, få samtale med deg, du som er skapt i hans bilde. Han ønsker å få samtale med deg slik han gjorde det med Adam og Eva i hagen før syndefallet. Og det skal en gang skje – en gang i fremtiden. Når, det vet bare Gud.

Det er dette perspektivet vi i Guds tjeneste er satt til å forvalte – Gud handler med enkeltmennesker.

Du trenger ikke å forstille deg for Gud, han kjenner deg. Du kan ikke gjemme deg for Gud Den Allmektige. Gud stiller en betingelse for sitt vennskap med deg og det er at du bekjenner at du er et syndig menneske som trenger hans tilgivelse og nåde.

Syndefallet skapte en avgrunn mellom menneskene og Gud, som ingen mennesker kunne stige over. Det er bare en bro som fører over denne avgrunnen og den broen er Jesus Kristus. Jesus sier i Joh. 14,6: «Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg!» Kan det sies klarere?

I den verden vi lever i om dagen, er selvcentrering, selvrealisering og egoisme fremtredende.

På TikTok, Facebook, YouTube og andre sosial medier belønnes du med likes som mål på hvor vellykket du er som person eller det produktet du har lagt ut.

Som Jesu etterfølgere skal vi forvalte et alternativ til den tidsånden som råder i dagens samfunn, vi utfordres til å gå med et godt budskap om at Gud er glad i hvert enkelt menneske - uansett hvordan det står til på innsiden. Slipper vi Gud til i våre liv og i vårt samfunn så kan det reformere både den enkelte og samfunnet. 1000 år med kristendom pålegger oss et forvalteransvar til å føre arven videre.

Arvid Nordstrand

KALENDER

Endringer kan oppstå. Følg med på vår hjemmeside normisjon.no/rogaland.

Sommerleirer:

7.-9.juni: Sommerleir Vaulali, 5.-7.kl.

7.-9.juni: Amigosleir Horve, 2.-4.kl.

14.-16.juni: Sommerleir Stemnestaden, 1.-4.kl.

Påmelding i Checkin

17.juni kl.17.00-19.30

Preachers seminar i IMI-kirken

Åpent for alle

2.august

Riggedag til 10:13-festivalen på Horve

Vi har behov for dugnadshjelp denne dagen og underveis i festivalen (5.-9.august)

Se 1013.no/dugnad for info/påmelding til rigging/dugnad

26.august kl.19.00

Damekveld på Finnøy (Emmaus bedehus)

Tema: «for en tid som denne»

29.-31.august

Sensommerleir på Stemnestaden

Generalsekretær Kjetil Vestel Haga taler.

Sang av Unni S. Vignes og Asbjørn Sivertsen

Påmelding: kraftsenteret@gmail.com / SMS/tlf 41689404

9.september kl.19.00

Damenes aften i Åkra kirke

Line Marie Løge og Aud V. Hoftun blir med.

19.september kl.19.00

Damekveld Hjelmeland bedehus

Tema: «for en tid som denne»

23.september kl.19.00

Damenes aften på Stemnestaden

Line Marie Løge og Aud V. Hoftun blir med.

2.oktober kl.19.00

Horvebasaren

25.oktober kl.19.00

Helaften 60+ på BådeOg i Sandnes

Sang- og musikk-kveld

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Tjensvollveien 44A, 4021 Stavanger, tlf. 51682750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 90065363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 98216160

Regionstyreleder: Steinar Gulaker, tlf. 97643458

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 98216185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 90600239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 48869174 Akسدal: 48869175

Fermate Rogaland

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 98216181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Siv Camilla Ottesen, tlf. 40412855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Bodil Høie, tlf. 97589956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Andreas R. Frantzen, tlf. 99315458

vaulali@normisjon.no

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 1400





TAKK OG BØNN

Takk for alt som Gud har gitt deg

Be om lys over hvordan du skal forvalte det

Takk og be for Norkirken Strand

Be for Horve, for ansatte og utviklingen av leirstedet

Be for økonomien i regionen

Be for sommerens leirer og stevner